

ΛΥΚ
061

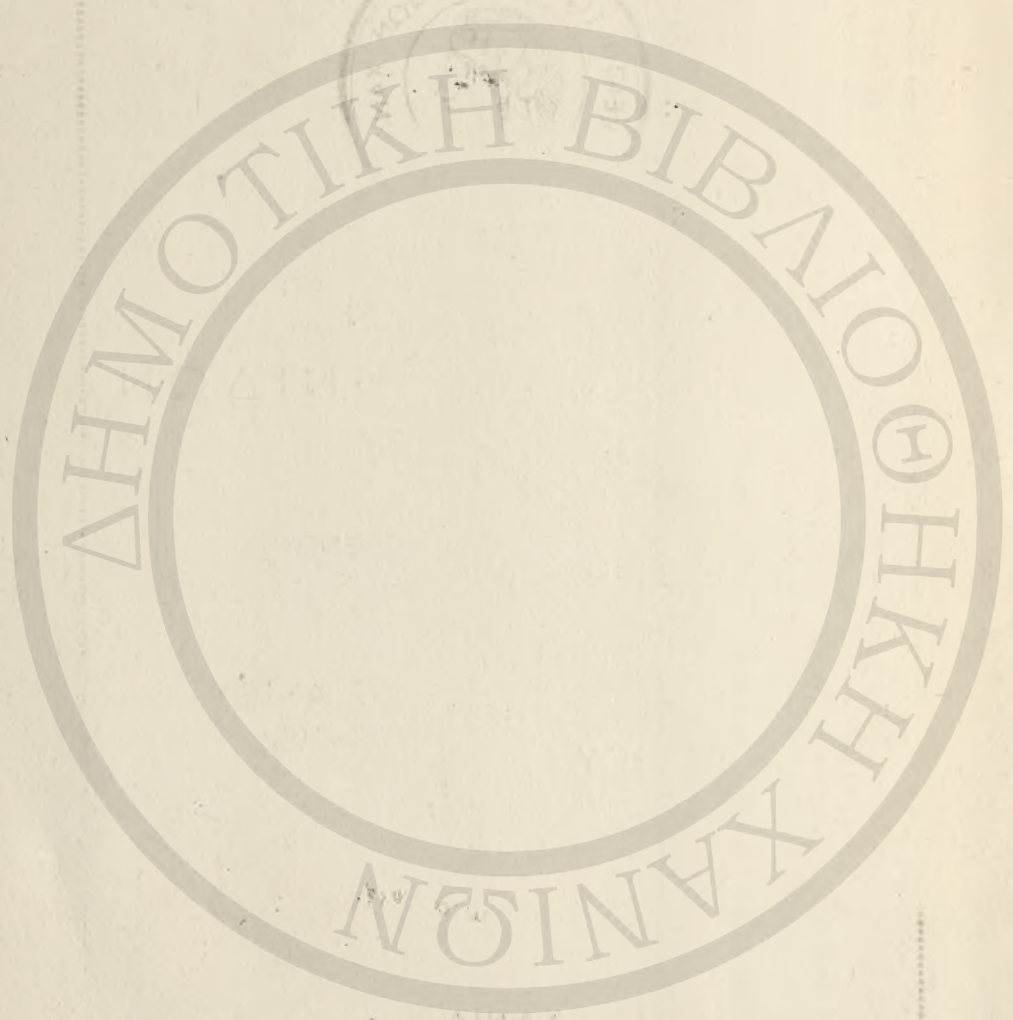
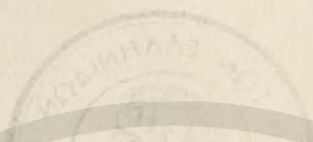
ΔΕΛΤΙΟΝ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΧΑΝΙΩΝ

(ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΥ)

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1915—1956

ΧΑΝΙΑ
1957

061
ΛΥΚ

1821

*Τροφὴ ἐνὶ βιβλίῳ δίδασκα
ἐν βίβῳ χάρις
ἡ ἀπόστολος
Παύλος*

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΧΑΝΙΩΝ

(ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΥ)

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1915—1956

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
4963
28.3.1958
Lupatini 1948
061 / LYK

ΧΑΝΙΑ
1957

ΧΑΝΙΑ
1987

*Their mother
to the library
of Chania*

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΚΥΚΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ
ΧΑΝΙΩΝ
ΚΛΙΜΑΤΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ
Η ΔΙΔΥΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΑΒΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΩΣ 1915-1920

1983
1-82

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν

ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Χανίων ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του, ὅπως καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδρύσεώς του κατὰ τὸ ἔτος 1915, τῆς πλήρους καταστροφῆς του κατὰ τὸ 1940 ὡς καὶ τῆς ἐπανιδρύσεώς του μετὰ τὸν πόλεμον ἐκδίδει τὸ παρὸν δελτίον ἵνα γίνῃ γνωστὴ εἰς πολλοὺς ὄχι μόνον ἡ δράσις του διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτῶν μας καὶ τῶν δύο πολέμων, τὴν προστασίαν τῶν οικογενειῶν των, τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν μας καὶ προσφύγων, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ φιλανθρωπιᾶν εἰς τε τὸ Γηροκομεῖον καὶ τὰ ἄπορα παιδιὰ τῶν σχολείων μας, τὴν διατήρησιν τῶν παλαιῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου μας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὠδείου μας.

Ἡ Πρόεδρος

ΑΝΝΑ Ι. ΒΑΜΒΑΚΑ

Ἡ Γραμματεὺς

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

Τὰ μέλη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΝΤΩΝΑΚΗ Ἀντιπρόεδρος

ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΙΟΥΔΑΚΗ »

ΧΡΥΣΑ ΚΟΥΡΚΟΥΤΗ

Ταμίας

Σύμβουλοι

ΣΤΕΛΛΑ ΦΟΡΤΣΑΚΗ

ΚΑΙΤΗ ΓΚΑΖΗ

ΜΑΡΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΛΑΔΑΚΗ

ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΑΚΗ

ΜΥΡΣΙΝΗ ΒΑΡΔΑΚΗ

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΜΙΖΑΚΗ

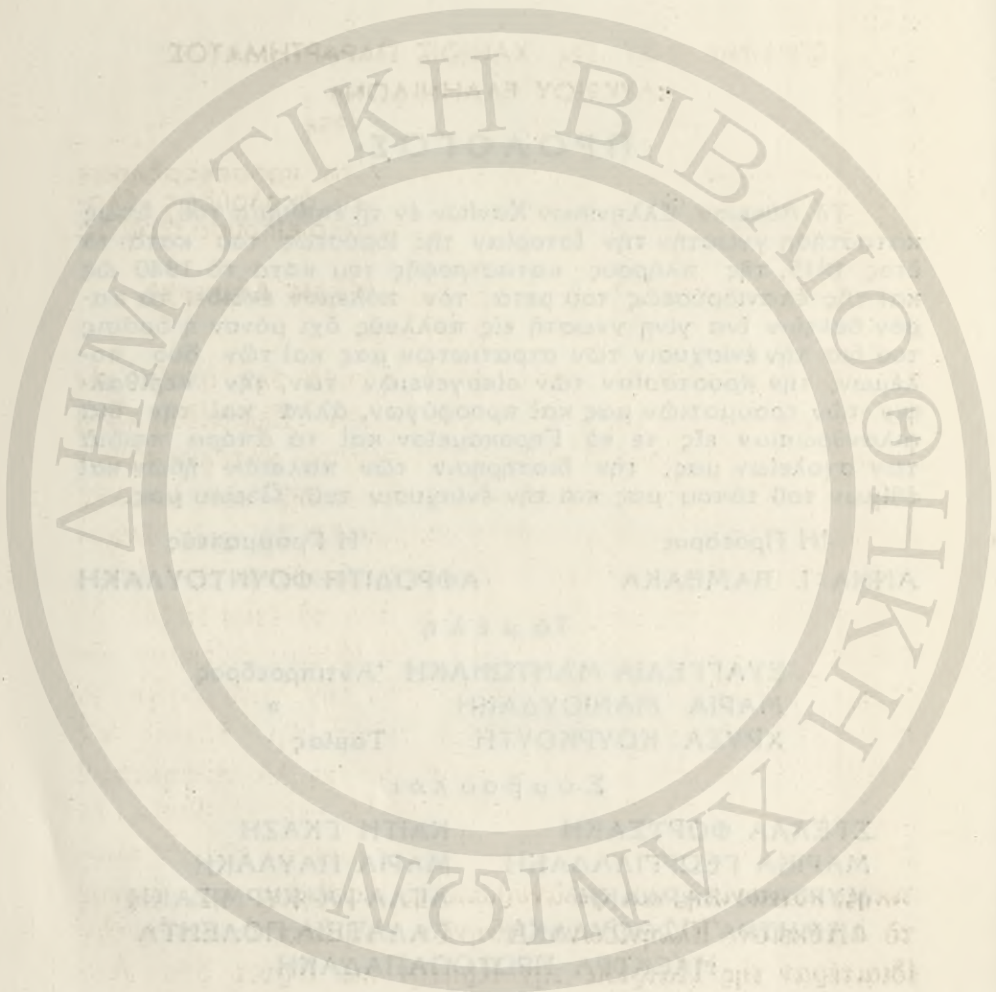
ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΟΘΟΥΛΑΚΗ

ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΠΟΛΕΝΤΑ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

«ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ»

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1954

Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη ἀγιασμός, εἶτα προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά εἰς τοὺς παρισταμένους καὶ ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ἡ Πρόεδρος κ. Ἄννα Ι. Βαμβακὰ εἰπούσα τὰ ἑξῆς:

**Θεοφιλέστατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Δήμαρχε,
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,**

Εἶναι μεγάλη καὶ ἀπερίγραπτος ἡ χαρὰ τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι σήμερον διότι τὸ «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων» τῆς πόλεώς μας εὐρέθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ στέγην, κατόπιν τόσων κόπων καὶ μόχθων καὶ δράσεως πατριωτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐπὶ σειρὰν 38 ὀλοκλήρων ἐτῶν, παρακαλῶ δὲ ἡμᾶς πάντας, ὅπως εὐμενῶς καὶ μετὰ προσοχῆς ἀκούσετε τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδρύσεως καὶ δράσεώς του ἀπὸ τὸ ἔτος 1915.

Εὐρισκόμεθα τότε εἰς τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον ὁπότε ἡ μεγάλη Ἑλληνὶς καὶ Κρησσοὶ τὴν καταγωγὴν κ. Καλλιρρόη Παρρὲν ἡ ὁποία ἔδωσε πρώτη τὴν ὄθησιν εἰς τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα νὰ ἀναπτύξῃ τὰ μεγάλα πνευματικά της χαρίσματα καὶ πατριωτικά της αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκ φύσεως αὐτὴ κέκτηται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, τῆς πατριωτικῆς, κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ὠφελείας καὶ ἰδρυσε τὸ «Λύκειον Ἑλληνίδων» Ἀθηνῶν. Ἀμέσως ἐσκέφθη τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Πατρίδα τὴν Κρήτην καὶ ἰδρυσε δύο Λύκεια ἓν εἰς τὸ Ρέθυμνον τὴν γενέτειράν της καὶ ἕτερον εἰς τὰ Χανιά μὲ πρόεδρον τὴν ἀείμνηστον Κλεοπάτραν Σκουλοῦδη καὶ ἀντιπροέδρους τὰς ἐκλεκτὰς κυρίας Εὐαγγελίσσαν

καὶ Εὐθυμίαν Μοάτσου, ταμίαν τὴν εὐγενεστάτην Μαρίαν Ταξεδάκην καὶ γραμματέα τὴν ὑποφαινομένην νεαρωτάτην βέβαια τότε.

Ἄμέσως ἡ σκέψις μας ἐστράφη πρὸς τοὺς στρατιώτας μας καὶ ἀρχίσαμεν ἐργασίαν παντοειδῆ, ἐκάμνομεν ἐράνους, ὀργανώσαμε Καλλιτεχνικὰ ἑορτὰς, παραστάσεις θεατρικὰς, χορευτικὰς συγκεντρώσεις, παιδικὰς ἑορτὰς καὶ μὲ τὰς εἰσπράξεις ἠγοράζαμεν θερμαντικὰ εἶδη διὰ τοὺς στρατιώτας μας, ἐρράπταμεν, καὶ ἐπλέκαμεν, διάφορα εἶδη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐστέλλαμεν δέματα ὀνομαστικὰ εἰς τοὺς στρατιώτας μας τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰ βάρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τῶν ὁποίων αἱ εὐχαριστήρια ἐπιστολαὶ εὐτυχῶς διεσώθησαν.

Εἰς τὴν πόλιν μας ἰδρῦσαμεν τὴν Ἑλληνικὴν Μέριμναν καὶ περιερχόμενοι τὰς συνοικίας διενείμαμεν εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν στρατιωτῶν μας φορέματα, παπούτσια καὶ λοιπὰ χρήσιμα εἶδη. Εἶχομεν συνεργεῖον ἰατρῶν, καὶ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἀσθενεῖς διενείμαμεν φάρμακα καὶ ἐν γένει παρείχομεν πᾶσαν περίθαλψιν μέχρι τοῦ 1922 ὅποτε ἐγένετο ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή. Τότε πᾶσαν τὴν δρᾶσιν ἡμῶν ἀφιερῶσαμεν διὰ τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγας καὶ ὅλη μας ἡ μέριμνα ἐστράφη πρὸς αὐτούς.

Εἰς τὴν αἴθουσάν μας πού εἶχαμεν ἐνοικιάσει τὸ «Πανελλήνιον» ἐστεγάσαμεν 40 οἰκογενείας προσφύγων, ἐπληρώναμεν καὶ τὸ ἐνοίκιον, ἐνῶ περιερχόμεθα τοὺς καταυλισμούς των εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας προσπαθοῦσαι μὲ κάθε τρόπον νὰ ἀνακουφίσωμεν τὴν δυστυχίαν των.

Κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἡ πρόεδρος Κλεοπάτρα Σκουλοῦδη ἀπεσύρθη ἔνεκα οἰκογενειακοῦ ἀτυχήματος καὶ τότε ἀνέλαβε ἡ ἑτέρα τῶν Ἀντιπροέδρων Εὐθυμία Μοάτσου καὶ ἐσυνεχίσαμεν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τὰς αὐτὰς προσπαθείας διὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσωμεν μέχρι τοῦ ἔτους 1927 ὅποτε εἶχον σχεδὸν οἱ πρόσφυγες ἀποκατασταθῆ ἤτοι ἐπὶ 5 συνεχῆ ἔτη.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ κ. Εὐθυμία Μοάτσου ἀπεχώρησεν τοῦ Λυκείου ἐγκατασταθεῖσα εἰς Ἀθήνας ὀριστικῶς.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς κ. Εὐθυμίας Μοάτσου ἦτις εἰργάσθη, ὑπερανθρώπως διὰ τὸ Λύκειον γενομένων ἀρχαι-
ρεσιῶν αἱ κυρίαί τῆς πόλεώς μας μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψή-
φου των ἐκλέξασαί με Πρόεδρον μὲ Ἀντιπροέδρους τὴν
κ. Τερψιχόρην Ἀγκυσουλάκην καὶ κ. Μαρίαν Ταξεδάκην
καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν των τὴν κ. Μαρίαν Κρομυδάκην,
Γραμματέα τὴν κ. Ἀρτεμιν Κωστάκη, ταμίαν τὴν κ. Ἀθηνᾶν
Κνιθάκην καὶ ἐγκατεστάθημεν εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν
«Πανελλήνιον» καὶ ἠρχίσασμεν ἐργαζόμεναι καὶ ἐνισχύου-
σαι κάθε φιλανθρωπικὴν κίνησιν τῆς πόλεώς μας.

Τότε παρουσιάσθη μεγάλη ἀνάγκη εἰς τὴν πόλιν μας
κοινωνικῇ. Εἶχεν ἰδρυθῆ τὸ Ὁδεῖον μας καὶ ἐκινδύνευε νὰ
κλείσῃ λόγῳ ἐλλείψεως χρημάτων καὶ τότε οἱ ἰδρυταὶ του
Κων)νος Φοῦμης, Ἀνδρέας Κνιθάκης καὶ Κων)νος Καλε-
μικέρης μᾶς παρεκάλεσαν νὰ τὸ ἐνισχύσωμεν καὶ τὸ ἐκάμα-
μεν. Μᾶς παρεῖχον αἴθουσαν καὶ φωτισμὸν καὶ ἠδυνήθημεν
οὕτω ἐργαζόμεναι ἀπὸ τὸ 1927 μέχρι τὸ 1930 νὰ δώσωμεν
εἰς αὐτὸ 52.500 δρχ. καὶ οὕτω ἀπεσοβήθη ἡ μὴ λειτουργία
τούτου κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίοδον.

Μετὰ τὸ Ὁδεῖον κατὰ τὸ ἔτος 1930 παρουσιάσθη ἄλ-
λη ἀνάγκη εἰς τὴν πόλιν μας φιλανθρωπικὴ ὅμως τώρα.

Τὸ Γηροκομεῖον μας εὐρίσκετο εἰς οἰκτρὰν κατάστα-
σιν, τὸ ὁποῖον συνετήρει ὁ Δῆμος, οἱ δὲ ἀτυχεῖς τρόφιμοί
του δὲν εἶχον οὔτε θέρμανσιν, οὔτε ρουχισμόν. Ἀμέσως
ἠγοράσαμεν 20 τόπια κάμπον καὶ ἐρράψαμεν μόναι μας 40
σινδόνια, ἐσώρρουχα εἰς ὅλους τοὺς τροφίμους του, ἠγορά-
σαμεν στρώματα δι' ὅλα τὰ κρεβάτια, κάλτσες, παντοῦ-
φλες καὶ προσεφέραμεν γλυκὰ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέ-
ρας καὶ θέρμανσιν ἐπὶ σειρὰν 12 ἐτῶν. Τόση δὲ ἦτο ἡ ἐνί-
σχυσίς μας εἰς τὸ Γηροκομεῖον ὥστε ὁ ἀείμνηστος Δήμαρ-
χος Χανίων Ἰωάννης Μουντάκης νὰ λέγῃ ὅτι θὰ ἀνῆρτα

μαρμαρίνην πλάκα ἐντὸς αὐτοῦ καὶ θὰ ἀνέγραφε χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Δὲν τὸ ἔκαμε ὁμοῦς, διότι ἀπεμακρύνθη τῆς πόλεως ἔνεκα πολιτικῶν λόγων. Ἡ ὄλη βοήθεια τοῦ Γηροκομείου ἦτο ἀξίας 20.107 δραχμῶν.

Ἐπίσης κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας προσεφέραμεν γλυκὰ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, εἰς τοὺς φυλακισμένους, εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ὡς καὶ τσιγάρα εἰς τοὺς στρατιώτας μας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912 ὀργανώσαμεν τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων κατὰ τὴν ὁποίαν 45 νεάνιδες κανηφόροι καὶ χοηφόροι ἔφερον τὸν πέπλον τῆς Θεᾶς Ἀθηνᾶς ἱσταμένης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Δημοτικοῦ μας Κήπου, ἐπὶ τριήρους ἣτις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἐπίσης παρεστάθη καὶ ὁ πῖθος τῶν Δαναΐδων καὶ τμήμα τοῦ θρυλικοῦ Ἐρωτοκρίτου.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐγίνοντο ταῦτα οἰκονομούσαμεν χρήματα διὰ τὴν πολυπόθητον στέγην καὶ εἴχομεν 10.000 δραχμὰς καὶ τὰ σκέδ' αἰτοῖμα ἀπὸ τὸν Νομομηχανικὸν Γενεράλην. Ἄλλὰ κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐκηρύχθη τότε ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἀπὸ τὰ καταφύγια ποῦ εὐρισκόμεθα ἡ Ταμίας κ. Κνιθάκη, ἡ ὁποία ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας προσέφερεν ἐπὶ 32 ἔτη εἰς τὸ Λύκειον καὶ ἐγώ, διότι αἱ ἄλλαι κυρίαὶ εἶχον λόγῳ τῶν βομβαρδισμῶν διασπαρεῖ εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἠγοράσαμε μάλλινα εἶδη διὰ τοὺς στρατιώτας μας, πουλόβεθ, κουκούλας, περιλαίμια, μαλλί καὶ ἐπλέκαμεν κάλτσες, γάντια κ.λ.π. τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ Γεν. Λιοικητοῦ κ. Σφακιανάκη ἐστείλαμεν εἰς τοὺς ἐν Ἀλβανίᾳ στρατιώτας μας καὶ τοῦ ὁποίου τὸ εὐχαριστήριον ἔγγραφον μὲ τὴν ὠραίαν φράσιν **«ἀπὸ Ἑλληνίδας καὶ Κρήσας ἐπερίμενε μίαν τοιαύτην χειρονομίαν»**, εὐτυχῶς διεσώθη.

Μὲ τὰ ἔπιπλα δὲ καὶ σκεύη μας ἰδρύσαμεν τὸ σπῆτι τοῦ στρατιώτου εἰς τὸ σημερινὸν Γυμνάσιον Θηλέων ὅπου

ἐπεριποιούμεθα μόναι μας τοὺς ἀναχωροῦντας καὶ ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς Ἀλβανίας στρατιώτας μας.

Ταῦτα πάντα κατεστράφησαν κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ διηρπάγησαν ὡς καὶ αἱ πλείστα τοπικαὶ μας ἐνδυμασίαι, αἱ δὲ ἐναπομείνουσαι ἦσαν σχεδὸν κατεστραμέναι καὶ οὕτω τὸ Λύκειόν μας ἔμεινεν ἄστεγον, ἐστερημένον τῶν πάντων μὴ δυνάμενον νὰ ἐργασθῆ μέχρι τοῦ 1946.

Καὶ τότε τὸ Λύκειον ἀρχίζει νέον ἀγῶνα ὑπάρξεως. Μετεφέραμεν ἀπὸ τὰ σπήτια μας ὅ,τι ἐκάστη εἶχε διασώσει ποτήρια, πιάτα, καρέκλες καὶ ἄλλα σκεύη καὶ ἀρχίσαμεν τὰς χορευτικὰς μας συγκεντρώσεις εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην (οἰκία Ναξάκη) καὶ ἔπειτα στὸ «Σπήτι τοῦ Στρατιώτου» τὸ κείμενον εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως προσπαθοῦσαι νὰ ἀνασυγκροτηθῶμεν. Ἀλλὰ ἐνῶ ἐπροσπαθοῦσαμεν τοῦτο ἤρχισε ὁ ἀπαίσιος συμμοριτοπόλεμος καὶ τότε ἐργαζόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ οἶκημα «Σπήτι τοῦ Στρατιώτου», προσεφέραμεν 20.000.000, 10 εἰς τὴν Φανέλλαν τοῦ στρατιώτου καὶ 10 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μέριμναν.

Δυστυχῶς κατόπιν μᾶς ἀπηγορεύθη νὰ ἐργαζώμεθα ἐκεῖ, βραδύτερον δὲ καὶ κατεδαφίσθη καὶ εὔτω πάλιν περιπλανώμεναι δίγκην Μποἴμ εἰς διάφορα κέντρα κοσμικὰ καὶ κατακρινόμεναι καὶ ἰδίως ἐγὼ ὄχι μόνον διότι δὲν κατόρθωσα νὰ ἀποκτήσωμεν στέγην τόσα ἔτη ἀλλὰ καὶ διότι δὲν μετέβαλα τὰς 100.000 δραχμ. εἰς λίρας καὶ ἐπροτιμήσαμεν, ὅπως προηγουμένως ἀνέφερα νὰ ἀγοράσωμεν τὰ μάλλινα διὰ τὸν στρατὸν μας. Καὶ ἐρωτῶ: Ποία ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν συνεκινήθη καὶ δὲν ἐπόνεσεν, ὡς τὰ βάρη της, ὅταν δύο αὐτοκρατορίαι ἐπέπεσον κατὰ τῆς πατρίδος μας καὶ ἐκινδύνευσεν αὐτὴ αὐτὴ ἢ ὑπαρξίς της Ἑλληνικῆς φυλῆς; Καὶ ποῖος ἦτο τότε δυνατὸν νὰ σκεφθῆ τότε διὰ λίρας καὶ οἰκόπεδα καὶ νὰ μὴ σκεφθῆ τοὺς στρατιώτας μας, τὰ παιδιά μας, ποὺ ἐπᾶνω στὰ χιονισμένα βουνὰ ἠγωνίζοντο τὸν τίμιον ἀγῶνα

τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος μας;

Ἄλλὰ καὶ ἂν εὐρέθησαν ἄνθρωποι νὰ μᾶς κατακρίνουν, τὸ ἔκαμαν ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν πατριωτισμοῦ, διότι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα μας, ἀλλὰ διότι ἐλυποῦντο νὰ μᾶς βλέπουν νὰ κατεργώμεθα εἰς τὰ διάφορα κοσμικὰ κέντρα διὰ μίαν ἢ δύο συγκεντρώσεις τὸ ἔτος, διὰ νὰ μὴ διαλυθῶμεν, ὁπότε ἅπαντα τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη ἅτινα μετὰ τόσου κόπου ἐκ νέου εἶχομεν κάμει, θὰ μετεβιβάζοντο κατὰ τὸ παλαιὸν καταστατικὸν εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολὴν Ἑλληνίδων.

Ἄλλ' ὅπως εἶναι γεγραμμένον ἀνωθεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀναγεννᾶται ὡς ὁ φοῖνιξ ἀπὸ τὴν τέφραν του οὕτω συνέβη καὶ μὲ τὸ πολῦπαθο Λύκειόν μας.

Ἐνῶ εὐρισκόμεθα εἰς τοιαύτην κατάστασιν μᾶς ἐνίσχυσεν πρῶτος ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης Ἰωάννης Κωνιοτάκης, ὅστις μᾶς ἔδωσε ἐκ τοῦ Ἐφεδρικοῦ Ταμείου (4.000) τέσσαρας χιλιάδας δραχμὰς καὶ ὁ τέως Δήμαρχος κ. Νικόλαος Σκουλᾶς, ὅστις μᾶς ἔδωσε (5.000) πέντε χιλ. δραχμὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεσκευάσαμεν τὰς τοπικὰς μας ἐνδυμασίας διὰ νὰ εἶναι σχετικῶς ἐμφανίσιμοι κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἐνεφανίσθημεν κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Λυκείου Ἀθηνῶν τὴν παρελθοῦσαν ἀνοιξιν.

Τοὺς κυρίους αὐτοὺς ἀείμνηστον Ἰωάννην Κωνιοτάκην τέως Γεν. Διοικητὴν Κρήτης καὶ Νικόλαον Σκουλᾶν τέως Δήμαρχον Χανίων πάντοτε θὰ εὐγνωμονῶμεν.

Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῷ ἐξεκενώθη ἡ παροῦσα αἴθουσα, τὴν ὁποίαν βλέπετε τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων ἢ ὁποία ἦτο γκαράζ καὶ τὴν ἐνοικιάσαμεν ἀντὶ 650 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Εἶχε τρεῖς τοίχους, τῆς εἰσόδου δὲν ὑπῆρχεν, ὄροφὴν ἀπὸ καλάμια καὶ δάπεδον χῶμα, χωρὶς φῶς καὶ νερό.

Ἀμέσως αἱ κυρίαι τοῦ Συμβουλίου περιήλθομεν τὰ διάφορα καταστήματα ἐκλεκτῶν συμπολιτῶν μας ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐνίσχυσαν καὶ εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα. Ἐξω-

δεύσαμεν καὶ ἡμεῖς 12 ἑκατομμύρια τὰ ὅποια εἴχαμεν, ἐμείναμεν καὶ χρεῶσται 20 καὶ οὕτω ἐφέραμεν εἰς πέρας τὴν αἴθουσαν, τὴν ὁποίαν βλέπετε καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γίνωνται τοῦ λοιποῦ αἱ συγκεντρώσεις τοῦ Λυκείου καὶ τῶν λοιπῶν Σωματείων τῆς πόλεώς μας.

Εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπολίτας μας οἱ ὅποιοι μᾶς ἐνίσχυσαν, τὸ Λύκειόν μας ἐκφράζει τὴν βαθειάν του εὐγνωμοσύνην.

Εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς αἰθούσης τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη ἐστοίχισε κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ μας περὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια, προέβημεν μετὰ τὴν προοπτικὴν τῆς ἀγορᾶς διὰ νὰ μείνῃ ἓνα ἴδρυμα εἰς τὴν πόλιν μας αἰώνιον καὶ ὅπου δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ πολυσχιδῆς ἢ δρᾶσις τῆς γυναικὸς καθαρῶς ἐθνικῆ καὶ μετὰ πρόγραμμα τοιοῦτον, ὥστε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς καὶ μητέρας.

Μετὰ τὴν ἴδρυσιν δανειστικῆς βιβλιοθήκης, Φιλολογικοῦ τμήματος, τμήματος προστασίας παιδιοῦ καὶ ἰδία μαθητοῦ καὶ λοιπῶν τμημάτων παιδικῆς ψυχαγωγίας, κοπτικῆς, χειροτεχνίας κ.λ.π., ἐλπίζω τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων τῆς πόλεώς μας νὰ γίνῃ ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του.

Περαίνουσα θεωρῶ καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω καὶ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πάντας τοὺς δωρητὰς μικροὺς καὶ μεγάλους καθὼς καὶ τοὺς μηχανικοὺς κ. κ. Σ. Κνιθάκη καὶ Παῦλον Κακούρη, ὅστις ἐπιστάτησεν εἰς τὴν ὅλην ἐπισκευὴν τῆς αἰθούσης μετὰ τόσης προθυμίας, ἐγὼ δὲ προσωπικῶς εὐχαριστῶ θερμῶς ὅλας τὰς κυρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, αἱ ὁποῖαι εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ταύτης καὶ τὰς ὁποίας ἀποφεύγω νὰ κατανομάσω διὰ νὰ μὴ προσκρούσω εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην των.

Καὶ ἤδη εὐρισκομένη εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου θὰ

ἀπομακρυνθῶ τοῦ Λυκείου μὲ τὴν συνείδησιν ἡσυχον, ὅτι ἐπετέλεσα τὸ καθήκον μου ὡς Ἑλληνὶς καὶ ὅτι ἐγκαταλείπω τοῦτο εἰς χεῖρας ἱκανὰς καὶ δυναμένας νὰ συνεχίσουν τὸ ὑψηλὸν καὶ πατριωτικὸν ἔργον του.

Χανιά 26 Δεκεμβρίου 1954

ANNA I. BAMBAKA

*
**

Μετὰ τὴν κ. Πρόεδρον ἔλαβε τὸ λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου «Καλῶν Τεχνῶν» κ. Κ. Καλεμικέρης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κυρία Πρόεδρε,

Μὲ τὴν ἀνασκόπησιν, τὴν ὁποίαν ἐκάματε, ἐπαναφέρατε εἰς τὴν μνήμην κάθε παλαιοῦ Χανιώτου ὅλην τὴν δρασὶν καὶ ὅλας τὰς θυσίας, πού ἔχει προσφέρει τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων διὰ σκοποὺς κοινωφελεῖς καὶ πατριωτικούς: διὰ τὸν στρατόν, διὰ τοὺς πρόσφυγας, διὰ τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς γέροντας τῆς πόλεώς μας. Ἐγώ, ὡς πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Καλῶν Τεχνῶν, μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην ἀναμνησκῶμαι τῆς πολυτίμου συνδρομῆς, τὴν ὁποίαν προσεφέρατε εἰς τὸ Ὁδεῖον, ὅταν ἐπάλευε ἀπεγνωσμένα κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ιδρύσεώς του διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ καὶ νὰ ἐδραιωθῇ, διαθέσασαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν ὅλα τὰ μετρητὰ τοῦ Ταμείου Σας ἤτοι 52.500 δραχ.

Αὐτὰ εἶναι αἱ ὑλικάι θυσίαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται ἐπὶ σαράντα χρόνια τώρα τὸ Λύκειόν Σας, πού ἐγνώριζε καὶ ἤθελε πάντοτε νὰ δίδῃ καὶ ποτὲ νὰ μὴ κρατῇ τίποτε διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Παρελείψατε ὅμως, ἴσως ἀπὸ μετριοφροσύνην, ἴσως διότι εἶναι προτιμώτερον ἢ διαπίστωσις νὰ γίνεται ἐκ τῶν ἔξω, νὰ τονίσετε τὸν πολιτισμένον τόνον, πού προσέδιδε τὸ Λύ-

κειον εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Χανίων, μὲ τὰς φιλολο-
γικὰς συγκεντρώσεις καὶ τὰς διαλέξεις, τὰς ὁποίας ὠργάνω-
νε καθ' ὄλον αὐτὸ τὸ διάστημα, καὶ μὲ τὰ χορευτικὰ τάγια,
ποῦ ἔδιδε καὶ ποῦ ἦσαν πάντοτε ὑπόδειγμα εὐπρεπείας.

Σᾶς συγχαίρω διὰ τὸν ἄθλον, τὸν ὁποῖον ἐπετελέσετε,
δημιουργήσασι ἐκ τοῦ μηδενὸς τὴν συμπαθητικὴν αὐτὴν
στέγην καὶ εὐχομαι νὰ ἐπαναφέρετε τὸ Λύκειον γρή-
γορα εἰς τὴν παλαιάν του ἀκμὴν. Νὰ εἰσθε βεβαία ὅτι θὰ
ἔχετε εἰς τὴν προσπάθειάν Σας αὐτὴν τὴν συμπαράστασιν
ολόψυχον τῆς κοινωνίας Χανίων.

Κ. ΚΑΛΕΜΙΚΕΡΗΣ

Καθηγητὴς Φυσικομαθηματικῶν, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου «Καλῶν Τε-
χνῶν» Ὁδείου Χανίων, Πρόεδρος τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς «Ἀριάδνη»,
Διευθυντὴς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χανίων καὶ ἰδρυτὴς τῆς.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΕΤΗ

Κατὰ τὸ ἔτος 1955 ἐστρέψαμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸ ἄπορο παιδί τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. Ὄργανώσαμεν πρὸς τοῦτο μίαν ὡραίαν Φιλανθρωπικὴν ἑορτὴν τὰ Χριστούγεννα μὲ τὸν πατροπαράδοτον Ἅγιον Βασίλην ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐνεδύσαμεν 80 παιδιὰ μὲ πουλόβεο μάλλινα, τὰ ὁποῖα ἔπλεξαν κυρταὶ καὶ δίδες τοῦ Λυκείου, φορέματα διὰ τὰ κοριτσάκια, παπουτσάκια δι' ὅλα τὰ παιδιὰ, παιχνίδια καὶ καραμέλλες.

Ἐπίσης ὀργανώσαμεν διαλέξεις μὲ ἐκλεκτοὺς ὁμιλητάς, τὴν καθιερωμένην ἑορτὴν τῆς μητέρας καὶ τὸν χορὸν τῆς ἀνεμώνης κατὰ τὸν ὁποῖον χιλιάδες ἀνεμῶνες ἔκαμαν κυρταὶ καὶ δίδες τοῦ Λυκείου, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποίου διετέθησαν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους μας διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς αἰθούσης. Ἰδρύσαμεν σχολὴν Ρυθμικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοίτησαν 75 μαθήτριά, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὀδείου, διὰ νὰ τὸ ἐνισχύσωμεν καὶ ἐδιδάξαμεν ὅλους τοὺς Ἐθνικοὺς χορούς.

Ἐλάβαμεν μέρος εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Μάχης τῆς Κρήτης μὲ ἓνα ὡραιότατον σκέτος Κρητικῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν διδῶν τοῦ Λυκείου καὶ μέρος τοῦ θρυλικοῦ Ἐρωτοκριτοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1946 καὶ κατὰ τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τούτου συνετάχθη ψήφισμα διὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Κύπρου καὶ ἐστάλη εἰς ὅλας τὰς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας τῶν ξένων κρατῶν καὶ ἐξεφράσθη ἰδιαιτέρα συμπάθεια, ἀποσταλεῖσα πρὸς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Κύπρου, συνιστῶσαι

υπομονήν και καρτερίαν μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Ἐπειτα ἐσυνεχίσαμεν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὰς ἐργασίας τοῦ Λυκείου μας. Καί πάλιν ἡ προιοχή μας ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὸ ἄπορο παιδί τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ὁργανώσαμεν καί πάλιν μίαν φιλανθρωπικὴν ἐορτὴν κατὰ τὰ Χριστούγεννα μετὸν Ἐθ. Βασίλῃ καὶ οὕτω πάλιν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως ἐνεδύσαμεν ἕτερα 80 παιδιά τῇ ὑποδείξει τῶν διδασκάλων των μετὰ πουλόβερον μάλλινα πλεγμένα ἀπὸ κυρίας καὶ δίδας τοῦ Λυκείου, φορέματα, παπούτσια, παιχνίδια καὶ γλυκὰ καὶ ἡ ἐορτὴ ἔληξε μετὰ καταφανῆ συγκίνησιν ἐκ μέρους τῶν παρισταμένων.

Ὁργανώσαμεν Φιλολογικὸν μνημόσυνον τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ Καστῆ Παλαμᾶ κατὰ τὸ ὁποῖον ὠμίλησεν ἡ ἔφορος τοῦ Φιλολογικοῦ τμήματος δ)νίς Ἀγλαΐα Κυρμιζάκη, ὁ κ. Ἰωάννης Τζίβης δικηγόρος, καὶ ὁ κ. Ἄγγελος Καλοκαιρινός.

Ὁργανώσαμεν τὴν ἐορτὴν τῆς μητέρας, ὅπως κατ' ἔτος γίνεται, καθ' ἣν μετὰ τὴν πρόεδρον τοῦ Λυκείου, ὠμίλησαν αἱ πρόεδροι τῶν λοιπῶν γυναικείων Σωματείων, καὶ ἀπηγγέλθησαν ποιήματα σχετικὰ μετὰ τὴν μητέρα καὶ ἐν τέλει ὠμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ ὁποῖος καὶ συνεχάρη τὰς κυρίας διὰ τὴν ὄλην ὀργάνωσιν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ ταῦτα ἐβραβεύθη ὑπὸ τοῦ Λυκείου ἡ πλέον πολύτεκνος μητέρα, ἡ ὁποία εἶχε γεννήσει πρὸ ἡμερῶν τριδύμα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσεφέραμεν ἓνα πακέτο μετὰ εἶδη ρουχισμοῦ διὰ τὰ μικρὰ τῆς καὶ ἓν χρηματικὸν ποσὸν συλλεγὲν ἀπὸ τὰς κυρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης κατορθώσαμεν καὶ ἀπεκτήσαμεν πιάνο, γραφεῖον καὶ τηλέφωνον. Ἡ ἱματιοθήκη μᾶς ἐπλουτίσθη καὶ εἶδη ἔχομεν: 16 τοπικὰς ἐνδυμασίας, στολὴν πλήρη διὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ἐρωτοκρίτου, 22 ἀρχαίας Ἑλληνικὰς καὶ ἡ βιβλιοθήκη πλουτίζεται καθημερινῶς.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1957 πλὴν τῶν συνήθων ἐροτῶν τῆς μητέρας, τοῦ παιδιοῦ, τῶν διαλέξεων καὶ τῶν χορῶν ἐ- ἐπετεύχθη μέγας ἄθλος. Κατόπιν ἀγόνων καὶ μόχθων 2 1)2 ἔτῶν ὑπεγράφη τὸ συμβόλαιον τῆς ἀγορᾶς τοῦ οἰκήματος, τὸ ὁποῖον ἐξετιμῆθη ἀντὶ 120.000 δραχμῶν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ πληρωθῆ εἰς 10 ἔτη. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Λύκειόν μας ἐστεγάσθη ἐπὶ τέλους ἀλλὰ τὰ γραφεῖα θὰ μᾶς παραχωρηθοῦν μετὰ ἓν ἔτος, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμποδίζει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν τμημάτων μας, χειροτεχνίας, βιβλιοθήκης, ψυχαγωγίας παιδιοῦ, κοπτικῆς, μητέρων καὶ λοιπῶν τμημάτων, ὡς ἀναφέρει τὸ καταστατικόν μας, ἵνα φανῆ τὸ Λύκειον, ὅπως σκεπτόμεθα, περισσότερον χρήσιμον ὡς ἀρμόζει εἰς Ἑλληνίδας ἀντάξιον τῆς ἀποστολῆς του.

Σεπτέμβριος 1957

Ἡ Πρόεδρος
ANNA I. BAMBAKA

Ἡ Γραμματεὺς
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

Κατά τό τόπον εἶπε 1957 εἶπε εἶπε εἶπε εἶπε
τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἡμέρας τῆς ἡμέρας
ἐπαρξύνει μέγας ἔθνος ἕκαστος ἀνθρώπου
ἔθνος ἡμετέρον τὸ ἀνθρώπου τὸ ἀνθρώπου τὸ ἀνθρώπου
τό ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου
τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου
ἡμετέρον ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου
ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου
τῆς ἡμέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἡμέρας
ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου
ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἀνθρώπου

